

Bemærkninger til lovforslaget

Forslaget foreslår rammen om den fremtidige opkrævning af al skat på grundlag af indkomst.

Der er tilsigtet en meget kraftig forenkling og overskuelighed med mærkbare administrative konsekvenser.

Ved at ophæve progressionen for over 80 pct. af skatteyderne, idet området for opkrævning med samme, laveste procent udvides til 80.000 kroner, bortfalder behovet for en række hensyn, som udelukkende var affødt af progressionen, f.eks. den nøje afgrænsning af indkomstperioden og den dertil hørende indtægt.

Kildeskattens træk af lønnen skal ikke længere ske individuelt, men kan med få undtagelser foretages med en fast procent af den samlede lønkonto, eller trækket kan ske centralt, når blot lønbeløbene oplyses. Der åbnes herved mulighed for en betydelig indskrænkning af kildeskattedirektoratets arbejdsbyrde.

Den væsentligste forenkling består dog i forslaget om at opkræve endelig skat af bruttolønindkomsterne for den langt overvejende del af befolkningen, med den virkning at forskudsligning, selvangivelse og slutskat helt bortfalder for disse skatteydere.

Dette fører med sig, at fradrag, herunder lønmodtagerfradrag, fradrag for forsikringer og opsparing, fradrag for husunderskud, for underholdsbidrag, for gaver m.v. — de såkaldte ligningsfradrag — må fjernes fra skattemellemværendet. For nogle af fradragene, især fradraget for renter på hus, er en overgangsordning nødvendig. Andre fradrag, f. eks. for gaver, kapitalforsikringer og opsparingsordninger, kan straks ophæves. Der vil blive fremsat forslag om afvikling af de forskellige fradragstyper og for erstatning af lønmodtagerfradraget med arbejdsgivertilskud.

Men det er afgørende for forenklingen, at de *alle* tages ud af skattemellemværendet, så at en lønmodtagers selvangivelse — hvis den blev opretholdt — kun ville indeholde ét tal: Den oppebårne løn.

For erhvervsindkomsternes vedkommende henholder forslaget sig i detaljerne til det indkomstbegreb, som har udkrystalliseret sig gennem lang skattepraksis, dog med den væsentlige modifikation, at forslaget tager udgangspunkt i det driftsøkonomiske, korrekt opgjorte, årsresultat, således at afvigelser herfra, f. eks. i form af særlige afskrivningsregler, skal fastsættes ved særlig lov. Det tilsigtes herved at afskaffe behovet for et særligt internt regnskab til forskel fra skatteregnskabet. Der kan

være forskel, men den skal være klar og utvetydig. Det turde være en selvfølge, at de besværlige skæve regnskabsår ikke længere kan tolereres.

Forslaget om samme skat overalt i landet indebærer enhedsskat og vidtgående ændringer i forholdet mellem stat og kommuner, ikke blot med økonomiske, men også med planlægningsmæssige konsekvenser. Det tilsigtes at give det kommunale selvstyre et nyt og realistisk indhold og drage den logiske følgeslutning af tendensen henimod bloktilskud og kommunernes inddragning i det samlede økonomiske system.

Der tilsigtes med forslaget en nedbrydning af de mange ofte parallelt arbejdende skatteinstanser. Amtsskatteinspektorerne må uden melleminstans tage det fulde ansvar over for ministeren for en ensartet behandling af skatteyderne.

Kommunerne har tilkæmpet sig en fremstående position inden for skatteligningen. Forslaget går ind for en etledsligning, som må ligge i kommunerne.

Skatterådene foreslås udbygget til klageinstanser med direkte appel til de ordinære retter for de sager, som ikke efter deres størrelse og kvalitet henlægges til landsskatteretten.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

ad § 1. Bestemmelsen ophæver de kommunale beskatningsforskelle.

ad § 2. Statslig indkomstskat, kommunal indkomstskat, amtskommunal indkomstskat, folke- og invalidepensionsbidrag, særligt folkepensionsbidrag, dagpengebidrag og kirkeskat slås sammen til én skat, der opkræves med samme procent overalt i landet. Påligningsgrundlaget er indkomsten i kalenderåret, idet de skæve regnskabsår afskaffes. En samtidig omlægning af statens og kommunernes finansår til kalenderåret vil betyde store administrative forenklinger.

ad § 3. Udskrivningsskalaen fastlægges i en særlig lov. Udgangspunktet er nu, at indkomster op til 80.000 kroner beskattes med samme procent, omkring 37 pct. Af de følgende 25.000 kroner betales 50 pct. Af indkomst udover 105.000 kroner betales 67 pct. For den overvejende del af skatteyderne bevirker progressionen herefter ingen administrative problemer.

ad § 4. Bestemmelsen ophæver al sambeskatning. For at undgå, at ægtepar, som tidligere har haft to